

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0963
in de zaak met rolnummer 1718 RvVb-0472-A

Verzoekende partij   de vzw **MILIEUFRONT OMER WATTEZ**, met zetel te 9700
Oudenaarde, Dijkstraat 75

vertegenwoordigd door de heer [REDACTED]

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 26 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 februari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geraardsbergen van 23 oktober 2017 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geraardsbergen heeft aan de heer Sebastien MANNENS (hierna: aanvrager) op 23 oktober 2017 een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een woning op een terrein gelegen te 9506 Zandbergen (deelgemeente van Geraardsbergen), Jan De Coomanstraat 17, met als kadastrale omschrijving afdeling 12, sectie A, nummer 0045V.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 16 april 2019.

De heer [REDACTED] voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 18 juli 2017 (datum ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het bouwen van een woning*” op een perceel gelegen te 9506 Zandbergen (Geraardsbergen), Jan De Coomanstraat 17.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘Jan De Coomanstraat (12/JA/05)’ van 24 september 2009.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 23 oktober 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 6 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 januari 2018 om het beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de vaststelling dat geen van de partijen heeft gevraagd om te worden gehoord, verklaart de verwerende partij op 1 februari 2018 het administratief beroep onontvankelijk. De beslissing luidt als volgt:

“ ...

Artikel 4.7.21 van de VCRO bepaalt in §4 :

"§4. Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college."

In onderhavig dossier heeft de aanvrager geen afschrift van het beroepschrift toegezonden gekregen. Het door appellant verstuurd afschrift aan de aanvrager was verkeerd geadresseerd. Het werd naar de bouwplaats Jan De Coomanstraat 17 te Geraardsbergen gestuurd in plaats van het juiste adres van de aanvrager Grotenbergstraat 123 te Zottegem. De afgeleverde vergunning vermeldt net als het attest van aanplakking het juiste adres. De foute adressering is dan ook enkel en alleen aan een onzorgvuldigheid van appellant te wijten.

Het staat vast dat het gelijktijdig met het aan de deputatie verzonden afschrift van het beroepschrift dat voor de aanvrager bedoeld was, niet juist verstuurd werd en teruggestuurd werd naar appellant zodat de aanvrager bijgevolg niet gelijktijdig op de hoogte was van het beroep.

Dit beroep werd bijgevolg niet conform de bovengenoemde decretale vereisten ingesteld.

... ”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.21, §4 VCRO en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen:

“ ...

➡ Adviezen

In alle voorafgaandelijke adviezen wordt louter notie gemaakt van ofwel “Jan De Coomanstraat lot 1B” ofwel “Jan De Coomanstraat 17” (in één advies van de stad Geraardsbergen; bijlage 4c) ofwel “Jan De Coomanstraat 19 A” (in het andere advies van de stad Geraardsbergen, i.c. van de duurzaamheidsambtenaar, bijlage 4c).

➡ Rechtspraak

In het arrest van 6 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0626 van Uw Raad wordt geoordeeld:

...

In het arrest van 16 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0459 werd geoordeeld door Uw Raad

...

In het arrest van 26 september 2017 met nummer RvVb/A/1718/0102 oordeelde Uw Raad:

...

M.b.t. tot voorliggende zaak is voldaan aan volgende ontvankelijkheidsvereisten :

1) Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

2) Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.

Door een materiële vergissing in de vergunning van het CBS werd het beroepschrift eerst gestuurd naar het gekende adres met gekend huisnummer waarop de vergunningaanvraag betrekking heeft.

Na het terug ontvangen van het afschrift van het beroep aan dat adres en na enig opzoekwerk bij derden is het beroepschrift onmiddellijk opnieuw verzonden naar het adres dat in de vergunning vermeld staat zonder huisnummer.

Verwerende partij heeft gedurende de beroepsprocedure verzoekster niet in kennis gesteld van dit eventuele gebrek maar besluit prompt op basis van foute feiten, i.c. 1) “(..) In

onderhavig dossier heeft de aanvrager geen afschrift van het beroepschrift toegezonden gekregen.(..)" en 2 "(..)De afgeleverde vergunning vermeldt net als het attest van aanplakking het juiste adres. De foute adressering is dan ook enkel en alleen aan een onzorgvuldigheid van appellant te wijten. (..)" tot onontvankelijkheid van het beroepschrift. Het doel van het in kennis stellen van de vergunningaanvrager van het beroepschrift, nl. op de hoogte werden gebracht van het feit dat de in eerste aanleg verleende vergunning niet definitief is en dat zij ingelicht werden over de in het beroep aangevoerde argumenten, zodat zij hierop op nuttige wijze en met kennis van zaken hebben kunnen reageren, kwam niet in het gedrang,

Het feit dat het beroepschrift eerst (en gelijktijdig met het verzenden van het beroepschrift naar de deputatie) naar het adres in de Jan De Coomanstraat 17 werd gestuurd is louter te wijten aan een onzorgvuldigheid van de vergunningaanvrager (die diens adres niet vermeld heeft bij diens digitale aanvraag) en van het CBS (die het huisnummer niet actief opgezocht heeft en dan maar simpelweg ZN vermeldt zoals ook ingegeven door de aanvrager in digitaal loket).

➡ Betreffende de schending van diverse beginselen van behoorlijk bestuur met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De **materiële motiveringsplicht** gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De materiële motivering schiet eveneens tekort daar de vergunningverlener vertrekt van twee foute feiten m.n. .

- 1) "(..) In onderhavig dossier heeft de aanvrager geen afschrift van het beroepschrift toegezonden gekregen.(..)" en
- 2) "(..)De afgeleverde vergunning vermeldt net als het attest van aanplakking het juiste adres. De foute adressering is dan ook enkel en alleen aan een onzorgvuldigheid van appellant te wijten. (..)"

Inzake het **zorgvuldigheidsbeginsel** kan een onderscheid gemaakt worden tussen de materiële (ook het "beginsel van de evenwichtsuitoefening" genoemd) en de formele zorgvuldigheidsnorm. Het beginsel van de evenwichtsuitoefening doelt op de vraag of bij de taakvervulling betrokken belangen niet onnodig geschaad worden. Overeenkomstig de formele zorgvuldigheid moet de overheid met zorgvuldigheid haar beslissingen voorbereiden en uitvoeren. Verweester heeft bovenal niet zorgvuldig onderzocht welk adres van de vergunninghouder nu juist vermeld staat in het dossier en de vergunning. Hiermee lijkt aldus ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §4 VCRO luidt als volgt:

"§4. Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college."

Deze bepaling omvat derhalve twee vereisten op straffe van niet-ontvankelijkheid. Enerzijds wordt bepaald dat het beroepschrift per beveiligde zending bij de deputatie ingediend moet worden. Anderzijds wordt vereist dat de beroepsindienaar een bewijs van de beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen van een afschrift van het beroepschrift, aan de deputatie bezorgt.

De vereiste dat de beroepsindienaar gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen moet bezorgen, is zelf niet voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid. Dat neemt niet weg dat het gaat om een substantiële vormvereiste. De betekening van een afschrift van het administratief beroepschrift aan de aanvrager heeft tot doel om deze aanvrager op de hoogte te brengen dat zijn vergunning niet definitief is en niet uitgevoerd mag worden. Daarnaast moet de kennisgeving de aanvrager toelaten om op een nuttig tijdstip over de beroepsargumenten geïnformeerd te worden en met kennis van zaken voor zijn belangen op te komen. Wanneer het niet-naleven van deze substantiële vormvereiste het bereiken van deze dubbele finaliteit niet in de weg heeft gestaan en bijgevolg de belangen van de aanvrager niet heeft geschaad, kan het niet-voldoen aan die vereiste niet tot de conclusie leiden dat het administratief beroepschrift onontvankelijk is.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij per aangetekende zending van 6 december 2017 het administratief beroep heeft ingesteld en als bijlage een bewijs van aangetekende zending heeft gevoegd, gericht aan de aanvrager op het adres Jan De Coomanstraat 17. Tevens blijkt dat de verzoekende partij een nieuw aangetekend schrijven naar de aanvrager heeft verstuurd op 11 december 2017. De verzoekende partij legt uit dat de eerste aangetekende zending een materiële vergissing was, dat deze vergissing te wijten is aan de onzorgvuldigheid van de aanvrager en van het college van burgemeester en schepenen, maar dat zij niet getalmd heeft en opnieuw een afschrift van het administratief beroepschrift heeft bezorgd aan de aanvrager van zodra de eerste aangetekende brief terug was gestuurd.

Vooreerst dient met de verwerende partij vastgesteld te worden dat de verzoekende partij in haar eigen administratief beroepschrift het juiste adres van de aanvrager vermeldt, zodat de uitleg dat de materiële vergissing te wijten was aan anderen dan haarzelf niet opgaat.

Daarnaast blijkt uit geen enkel gegeven van het administratief dossier, noch uit de eigen uiteenzettingen van de verzoekende partij, dat de verwerende partij op de hoogte was van het aangetekend schrijven van 11 december 2017 aan de aanvrager. De verzoekende partij verklaart op de openbare zitting van 16 april 2019 bovendien dat zij het bewijs van de tweede aangetekende zending aan de aanvrager niet heeft bezorgd aan de verwerende partij. De verwerende partij kan derhalve bezwaarlijk verweten worden dat zij dit gegeven niet bij haar beoordeling heeft betrokken.

Voorafgaand aan de openbare zitting van 16 april 2019 werd aan de partijen meegedeeld dat de ambtshalve vraag of de verzoekende partij belang had bij het aanvoeren van het enig middel deel zou uitmaken van het debat op de openbare zitting. De vraag rees met name of de verzoekende partij enig voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing indien zou worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen bewijs van de tweede aangetekende zending aan de aanvrager heeft bezorgd aan de verwerende partij.

Op de openbare zitting legt de verzoekende partij voornamelijk de nadruk op de onzorgvuldigheden in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot de vermeldingen van het adres van de aanvrager. Volgens de verzoekende partij bestaat er geen

verplichting om een bewijs van de tweede aangetekende zending aan de aanvrager te bezorgen aan de verwerende partij.

Artikel 4.7.21, §4, *in fine* VCRO bepaalt dat aan de deputatie, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs wordt bezorgd van de beveiligde zending aan de aanvrager. De verzoekende partij geeft zelf aan dat de eerste aangetekende zending een materiële vergissing betreft. Het bewijs van deze aangetekende zending kan derhalve niet voldoen aan deze vereiste op straffe van onontvankelijkheid, terwijl, zoals hiervoor vastgesteld, het bewijs van de tweede aangetekende zending niet werd bezorgd aan de verwerende partij.

Het voorgaande heeft tot gevolg dat de verwerende partij, indien de bestreden beslissing zou worden vernietigd, bij het nemen van een herstelbeslissing zal moeten vaststellen dat niet voldaan is aan een vereiste die op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De verzoekende partij heeft derhalve geen belang bij het aanvoeren van het enig middel.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet dienen de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt, *in casu*, de verzoekende partij. Er dient derhalve niet ingegaan worden op verzoek van deze partij om haar een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verworpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 mei 2019 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ